

תת"ע (עכו) 13604-08-23 - רוזין ג'יריס נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 13604-08-23 מדינת ישראל נ' ג'יריס
תיק חיזוני: 20125009042

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת ג'נובה נחאס ערף

המבקשתת רוזין ג'יריס
נגד

המשיב מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהuder המבקשת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד" פ").

פסק דין אשר ניתן בהuder המבקשת ניתן ביום 25.06.2024 (להלן: "פסק דין");
הבקשה לביטול פסק דין הוגשה ביום 12.08.2024.

טענות הצדדים

המבקשת בבקשת כי בית המשפט יורה על ביטול הרשותה וטענה כי כלל לא קיבל זימון למועד הדיון הקבוע. עוד הוסיפה כי היא מכחישה את המiosis לה בכתב האישום. צוין כבר עתה כי המבקשת לא פירט את כפירתה.

המשיבה כלל לא הגישה תגובה לבקשתה.

דין ומסקנות

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין כל הזכויות שמורות

המסגרת הנורמטיבית לדין בבקשת לבטל פסק דין אשר ניתן בהuder נאשם קבועה בסעיף 0130(ח) לחסד". סעיף 0130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לבטל פסק דין שניית בהuder:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות לדין;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 2003 (793) (להלן: "עניין איטליה"); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחים (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשת לבטל פסק הדין יש להגיש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעונייתי בנימוקי הבקשת ותגובה המשיבה, הגעתו לכל מסקנה כי דין הבקשת לבטל פסק הדין להידחות.

המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה זימון לדין, יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לשיבה ביום 25.06.2024 חזר בציון "**לאחר ביקור שלישי הודבק**". יצוין כי המדבר באישור אשר מפרט את ימי הביקורים וכן את השעות, וכי בשני הביקורים הראשונים לא פגש המוסר איש בביתה של המבקשת, ובביקור השלישי הזמין הודבק. המדבר בהמצאה דין כאשר מנגד טענה המבקשת כי לא קיבלה את הזימון נטענה בעלמא.

יתירה מזו, המדבר בבקשת לה夷יף אשר הוגשה על ידי המבקשת עצמה, והיה על המבקשת לעקוב אחר מועד הדיונים שנקבעים. ברור לכל כי התקף לא התנדף לחיל העולם, והמבקשת לא הצביעה על כל אינדיקציה לפיה עשתה מאמץ כלשהו כדי לעקוב אחר מועד הדיון בעניינה.

לאור האמור, משק"מת בתיק הזמןה דין, ובהuder ראייה ראשונית כלשהי התומכת בטענת המבקשת כי מעולם לא קיבלה את הזימון, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהმבקשת להתייצב לדין אשר נקבע בעניינה, ואין למבקשת אלא להlain על עצמה.

בעניין זה אפנה עלפ"ת 22-10-25991 איזגיאיב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי "אם נקלט באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם היתי מקבל את הזימון הייתי מתיצב לדין", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסבירים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרצינול שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשמע מכך".

באשר לעילת עיוות הדיון, הרי שגם עליה זו אינה מתקיימת בענייננו.

עמוד 2

המבקשת העלה טענה כללית לפיה בפיה טענות כבאות משקל אשר יש בຄולם להביא לזכואה אולם לא פירטה טענות אלה. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טענים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקשת כאמור, לא פירטה כלל את הגנטה, לא הציגה ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמוד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומ声称 לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

בשולוי ההחלטה אבהיר כי אי הגשת תגובה מטעם המשיבה אין בה כדי להביא באופן אוטומטי לקבלת בקשה המבקשת, ועודין בית המשפט מוסמך לבדוק את הבקשה לגופה. ראה בעניין זה עפ"ת 22-22 2599110 איזגיאיב נ' מ"י, שם נקבע כי:

"**כלל, שעה שהוחלת על קבלת תגובה המאשימה, ראוי כי תגובה זו תוגש וכי בית המשפט ימתין לה. מן הצד الآخر, לא צריך להיות חולק בדבר סמכותו של בית המשפט לחת חלטתו על סמך החומר המונח לפניו, ללא תגובה, וכאשר העדר תגובה אינו גורר קבלת הבקשה באופן אוטומטי (או כלשונו של המערער, יש לראות ב"התעלמות המאשימה כהסתמכתה לביטול פשה" ד").**

לאור כל האמור, הבקשה נדחתת.

המציאות תמציא העתק ההחלטה לצדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.